

دانشگاه بوعلی سینا
دانشکده ادبیات و علوم انسانی
گروه آموزشی زبانشناسی همگانی

پایاننامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد

عنوان:

بررسی رده‌شناسی وزن شعر
فارسی بر اساس نظریه وزنی

استاد راهنمای:
دکتر امید طبیبزاده

استاد مشاور:
دکتر مهرداد نغزگوی‌کهن

نگارش:
پریسا حسینی

1390 مهر

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

دانشگاه بوعلی سینا
دانشکده ادبیات و علوم انسانی
گروه آموزشی زبانشناسی همگانی

پایاننامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد

عنوان: بررسی رده‌شناسی وزن شعر فارسی بر اساس نظریه وزنی

استاد راهنمای:
دکتر امید طبیبزاده

استاد مشاور:
دکتر مهرداد نغزگوی‌کهن

نگارش:
پریسا حسینی

1390 مهر

همه امتیازهای این پایاننامه به دانشگاه بوعالی سینا تعلق دارد. در صورت استفاده از تمام یا بخشی از مطالب این پایاننامه در مجلات، کنفرانس‌ها و یا سخنرانی‌ها، باید نام دانشگاه بوعالی سینا (یا اساتید راهنمای پایاننامه) و نام دانشجو با ذکر مأخذ و ضمن مجوز کتبی از دفتر تحصیلات تکمیلی ثبت شود. در غیر این صورت مورد پیگرد قانونی قرار خواهد گرفت.

تقدیم به استاد ارجمند
دکتر امید طبیبزاده

نگارش این رساله را مدیون استاد گرانقدرم دکتر امید طبیب‌زاده، هستم. در طول سه سال گذشته بی‌نهایت از ایشان آموخته‌ام و بدون همفکری و مساعدت‌های بی‌دریغ ایشان که با حوصله و دقت فراوان و قتشان را در اختیار بنده گذاشتند تهیه این رساله امکان‌پذیر نبود. از استاد مشاور ارجمند دکتر مهرداد نفرگوی کهن، که مشاورم بودند و اگر سختگیری‌ها و دقت‌نظر ایشان در روش تحقیق و پژوهش نبود بسیاری مطالب را هرگز نمی‌آموختم، کمال تشکر را دارم. از استاد گرامی ام دکتر محمد راسخ مهند، که با گشاده‌رویی بسیار در کلاس‌های ایشان مرا از دانششان بهره‌مند ساختند، سپاسگزاری می‌کنم. از دوست عزیزم لیلا ضیام‌جیدی کارشناس ارشد زبان‌شناسی همگانی که در نگارش این رساله بسیار به من کمک کرد و منابعش را بی‌دریغ در اختیارم قرار داد سپاسگزارم.

در پایان از استادید محترم دکتر محمد راسخ‌مهند و دکتر بختیاری که زحمت مطالعه و داوری این رساله را پذیرفتند سپاسگزاری می‌کنم.

دانشگاه علمی
دانشگاه علمی

دانشگاه بوعلی سینا

دانشکده ادبیات و علوم انسانی

گروه زبانشناسی همگانی

عنوان پایان نامه: بررسی رده‌شناسی وزن شعر فارسی براساس نظریه وزنی

نام و نام خانوادگی دانشجو: پریسا حسینی

استاد راهنما: دکتر امید طبیب‌زاده

استاد(ان) مشاور: دکتر مهرداد نفرگوی کهن

قطع تحصیلی: کارشناسی ارشد رشته تحصیلی: زبانشناسی

تعداد صفحات: 110 تاریخ دفاع: مهر 1390

دانشکده: ادبیات گروه آموزشی: زبانشناسی همگانی

در پژوهش حاضر به بررسی اوزان متعددالارکان در غزلیات حافظ بر اساس نظریه عروض نجفی و نظریه «وزنی بروس‌هیز» پرداخته‌ایم. در فصل اول ابتدا به بیان کلیات پرداخته‌ایم. در فصل دوم پیشینه مطالعاتی این پژوهش بیان شده است. در این فصل به پیشینه مطالعاتی این رساله از دو منظر مطالعات عروضی صرف و نیز مطالعات وزن‌شناختی از منظر زبانشناختی به تفصیل پرداخته شده است. سپس در فصل سوم چارچوب نظری پژوهش شرح و توضیح داده شده است. در این فصل کلیت نظریه عروضابوالحسن نجفی را پر توضیح داده‌ایم و سپس به تفصیل، به بیان آن قسمت از نظریه وزنی بروس‌هیز که مرتبط با وزن شعر می‌باشد پرداختیم. در فصل چهارم به معرفی اوزان متعددالارکان به کار رفته در اشعار حافظ پرداخته‌ایم و سپس برای هر کدام از اوزان متعددالارکان به کاررفته در اشعار حافظ، بر روی نمودار توضیقات وزنی و همچنین قواعد مطابقه را که همان ضرورت‌ها و اختیارات شاعری در نظریه نجفی هستند، آورده‌ایم. سلسله مراتب وزنی در شعر عروضی فارسی عبارتند از: مصراع، پاره، شطر، پایه و هجا. ساختار پایه در کلمات زبان فارسی از نوع راستگرا است و بر روی نمودارهای وزنی می‌بینیم که دیگر اجزای سلسله مراتبی در وزن عروضی فارسی نیز راستگرا هستند. بدین ترتیب که اجزای ضعیف وزنی در سمت چپ و اجزای قوی در سمت راست قرار می‌گیرند. در فصل پنجم، نیز نتیجه گیری کلی از بحث ارائه شده است. اوزان متعددالارکان در شعر عروضی فارسی به راحتی قابل توصیف در نظریه وزنی می‌باشند. در واقع می‌توان گفت قواعدی که در عروض نجفی تحت عنوان ضرورت‌های وزنی و اختیارات شاعری عنوان شده است همان قواعد مطابقه در نظریه وزنی هستند که میزان موزون بودن شعر را توصیف می‌کنند.

کلید واژه‌ها: (واژه‌هایی که بیان‌گر موضوع پایان نامه است)

فهرست نمودارها

نماودار 4-1-1-2-4-1- غزل «ماهم این هفته برون رفت و به چشم سالیست».....	37
نماودار 4-1-2-4-2- غزل «حاصل کارگه کون و مکان این همه نیست».....	39
نماودار 4-1-2-4-3- غزل «سینه از آتش دل در غم جانانه بسوخت».....	41
نماودار 4-1-2-4-4- غزل «روزه یک سو شد و عید آمد و دل‌ها برخاست».....	43
نماودار 4-1-2-4-5- غزل «مطلوب طاعت و پیمان صلا از من مست».....	45
نماودار 4-1-2-4-6- غزل «زلف آشته و خوی کرده و خندان لب و مست».....	46
نماودار 4-1-2-4-7- غزل «روشن از پرتو رویت نظری نیست که نیست».....	48
نماودار 4-1-2-4-8- غزل «خواب آن نرگس فتن تو بی چیزی نیست».....	50
نماودار 4-1-2-4-9- غزل «عیب رندان مکن ای زاهد پاکیزه سرشت».....	51
نماودار 4-2-2-4-1- غزل «دوش از مسجد سوی میخانه آمد پیر ما».....	53
نماودار 4-2-2-4-2- غزل «میر من خوش می روی کاندر سر و پا میرمت».....	55
نماودار 4-2-2-4-3- غزل «ای فروغ ماه حسن از روی رخشان شما».....	56
نماودار 4-2-2-4-4- غزل «یاری اندر کس نمی بینیم یاران را چه شد».....	58
نماودار 4-2-2-4-5- غزل «گفتم ای سلطان خوبان رحم کن بر این غریب ».....	59
نماودار 4-2-2-4-6- غزل «آن شب قدری که گویند اهل خلوت امشب است».....	60
نماودار 4-2-2-4-7- غزل «صحن بستان ذوق بخش و صحبت یاران خوش است».....	62
نماودار 4-2-2-4-8- غزل « Zahed ظاهر پرست از حال ما آگاه نیست».....	63
نماودار 4-2-2-4-9- غزل «مرحبا ای پیک مشتاقان بدہ پیغام دوست».....	65

نماهه ۱۰-۲-۲-۴	غزل «بلبلی برگ گلی خوشنگ در منقار داشت»	66
نماهه ۱۰-۳-۲-۴	غزل «خم زلف تو دام کفر و دین است»	68
نماهه ۱۰-۳-۲-۴	غزل «جمالت آفتاب هر نظر باد»	70
نماهه ۱۰-۳-۳-۲-۴	غزل «سحر بلبل حکایت با صبا کرد»	72
نماهه ۱۰-۳-۲-۴	غزل «دل از من برد و روی از من نهان کرد»	73
نماهه ۱۰-۳-۲-۴	غزل «خوش شیراز و وضع بی مثالش»	74
نماهه ۱۰-۳-۲-۴	غزل «مزن بر دل ز نوک غمزه تیرم»	76
نماهه ۱۰-۳-۲-۴	غزل «وصال او ز عمر جاودان به»	77
نماهه ۱۰-۳-۲-۴	غزل «لبش می بوسم و درمی کشم می»	78
نماهه ۱۰-۳-۲-۴	غزل «دل من در هوای روی فرخ»	79
نماهه ۱۰-۳-۲-۴	غزل «خوش آمد گل وز آن خوشترباشد»	81
نماهه ۱۰-۴-۲-۴	غزل «الا یا ایها الساقی ادرکاسا و ناولها»	82
نماهه ۱۰-۴-۲-۴	غزل «اگر آن ترک شیرازی به دست آرد دل مارا»	84
نماهه ۱۰-۴-۲-۴	غزل «درخت دوستی بنشان که کام دل به بار آرد»	86
نماهه ۱۰-۴-۲-۴	غزل «بتی دارم که گرد گل زنببل سایه بان دارد»	88
نماهه ۱۰-۴-۲-۴	غزل «هر آن کاو خاطر مجموع و یار نازنین دارد»	89
نماهه ۱۰-۴-۲-۴	غزل «صبا وقت سحر بویی ز زلف یار می آورد»	91
نماهه ۱۰-۴-۲-۴	غزل «دلم جز مهر مهرویان طریقی بر نمی گیرد»	92
نماهه ۱۰-۴-۲-۴	غزل «دمی با غم به سر بردن جهان یکسر نمی ارزد»	93
نماهه ۱۰-۴-۲-۴	غزل «چون خسرو خاور عالم بر کوهساران زد»	94
نماهه ۱۰-۴-۲-۴	غزل سحر «مرا مهر سیه چشمان ز سر بیرون نخواهد شد»	95

نماودار 4-2-4-11	- غزل «سمن بويان غبار غم چو بنشينند بنشانند».....	96
نماودار 4-2-5-1	- غزل «ساقيا برخيز و درده جام را».....	98
نماودار 4-2-5-2	- غزل «درد ما را نیست درمان الغیاث».....	99
نماودار 4-2-5-3	- غزل «روز وصل دوستداران یاد باد».....	100
نماودار 4-2-5-4	- غزل «ای رخت چون خلد و لعلت سلسیل».....	101
نماودار 4-2-5-5	- غزل «دردم از يار است و درمان نيز هم».....	102
نماودار 4-2-5-6	- غزل «ما زياران چشم ياري داشتيم».....	103
نماودار 4-2-5-7	- غزل «نوش کن جام شراب يك مني».....	104
نماودار 4-2-5-8	- غزل «شاهدان گر دلبری زین سان کنند».....	105
نماودار 4-2-6-1	- غزل «عمریست تا من در طلب هر روز گامی می زنم».....	106
نماودار 4-2-6-2	- غزل «آن کیست کر روی کرم با ما وفاداری کند».....	107
نماودار 4-2-7-7	- غزل «سلامی چو بوی خوش آشنایی».....	108

فهرست مطالب

صفحه

.....	چکیده
.....	فهرست نمودارها
.....	اختصارات
1	1- فصل اول: کلیات پژوهش
2	1-1- مقدمه
3	2-1- طرح مسئله
3	3-1- اهداف پژوهش
3	4-1- فرضیه‌ها و پرسش‌های پژوهش
4	5-1- روش انجام پژوهش
5	2- فصل دوم: پیشینه مطالعاتی پژوهش
6	1-2- مطالعات پیشین عروض فارسی
7	1-1-2- روش عروض ستی
8	2-1-2- روش عروض نوین

9.....	1-2-1-2- یان ریپکا
9.....	2-2-1-2- خانلری
11.....	3-2-1-2- مسعود فرزاد
12.....	4-2-1-2- الول ساتن
13.....	5-2-1-2- شمیسا
13.....	2-2- 2- پیشینه نظری تحقیق
14.....	1-2-2- طبیبزاده
14.....	2-2-2- ضیام جیدی
15.....	3-2-2- طبیبزاده
16.....	3- فصل سوم: چارچوب نظری پژوهش
17.....	1-3- نظریه نجفی
17.....	1-1-3- تقطیع
21.....	2-1-3- طبقه بندی اوزان
24.....	2-3- نظریه وزنی بروس هیز
32	4- فصل چهارم: تحلیل غزل‌های دارای وزن متعددالارکان در اشعار حافظ
33.....	1-4- توصیف اشعار عروضی بر اساس نظریه وزنی
35.....	2-4- غزلیات متعددالارکان در اشعار حافظ

36 1-2-4 فعالتن فعالتن فعالتن فعالتن
52 2-2-4 فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعل
67 3-2-4 مفاعيلن مفاعيلن مفاعيلن مفاعيلن
81 4-2-4 مفاعيلن مفاعيلن مفاعيلن مفاعيلن
97 5-2-4 فاعلاتن فاعلاتن فاعلن
105 6-2-4 مستفعلن مستفعلن مستفعلن مستفعلن
107 7-2-4 فعولن فعولن فعولن فعولن
109	5 - فصل پنجم: نتیجه‌گیری
112 فهرست منابع
115 واژه‌نامه

فصل اول

کلیات پژوهش

۱۱ - مقدمه

برای تعیین نوع وزن هر شعری به مجموعه‌ای از اطلاعات و امکانات نیاز داریم که بدون آن‌ها ذکر هر دیدگاهی در مورد شعر صرفاً نوعی حدس و گمانه‌زنی محسوب می‌شود. قبل از هر چیز به پیکره یا شواهد مفصلی از اشعار نیاز داریم تا بر اساس آن بتوانیم احتمالات گوناگون را بسنجیم و از میان آن‌ها، آن را که بیشتر از همه با واقعیت انطباق دارد برگزینیم. اگر پیکره ما ناچیز باشد هیچ‌گاه به نظری قطعی در مورد وزن شعر نمی‌رسیم (طبیب‌زاده، ۱۳۸۲). در این پژوهش تلاش بر این بوده تا با انتخاب پیکره‌ی کافی و مناسب بتوانیم به نتایجی قطعی و قابل تعمیم برسیم و با به‌کارگیری نظریه‌های جدید وزن‌شناسی که در چارچوب روش‌های صورتگرا^۱ زبان‌شناختی به توصیف اوزان شعری می‌پردازند، به توصیف دقیق‌تری از اوزان شعری دست‌یابیم.

۲۱ - طرح مسئله

تا پیش از مطرح شدن عروض جدید و تثیت آن، مسئله‌ی وزن شعر فارسی، فقط از دیدگاه عروض سنتی و در حیطه‌ی ادبیات مطرح می‌شد. پس از شکل‌گیری عروض جدید و به خصوص با مطرح شدن نظریه‌ای که ابوالحسن نجفی در زمینه عروض فارسی ارائه داد، این مطالعات اندک‌اندک جای خود را در مباحث زبان‌شناسی فارسی یافت. در سیر مطالعات زبان‌شناسی در غرب نیز می‌بینیم که وزن شعر که از دیرباز تنها در حوزه‌ی ادبیات مطرح می‌شد، در قرن بیست با پیشرفت مطالعات زبان‌شناسی، بیش از پیش وارد حوزه زبان‌شناسی و خصوصاً واج‌شناسی شد. به خصوص در طی چند دهه اخیر این مطالعات نتایج قابل توجهی داشته‌اند.

در این پژوهش برآئیم به بررسی این موضوع بپردازیم که آیا نظریه عروض نجفی را می‌توان با اصولی که در نظریه‌وزنی بروس هیز مطرح شده است، تطبیق داد و از این طریق به توصیف دقیق‌تر و صورتگرایتری از عروض فارسی در چارچوب وزن‌شناسی زایشی دست‌یافت. در اینجا با به‌کارگیری نظریه وزنی^۲ بروس‌هیز و عروض ابوالحسن نجفی به بررسی وزن غزل‌های متعدد ارکان حافظ پرداخته‌ایم. در این پژوهش از دیوان حافظ، تصحیح غنی و قزوینی، چاپ سال ۱۳۸۰ نشر ققنوس استفاده کرده‌ایم.

¹formal

² Metrical theory

3 1 - اهداف پژوهش

1 توصیف مباحث مطرح شده در عروض ابوالحسن نجفی در قالب اصطلاحات نظریه وزنی و تطبیق آن با این نظریه.

2 تشخیص اجزا و سلسله مراتب وزنی در عروض فارسی و نمایش آنها در نمودارهای وزنی.

3 ترائهی روشنی صورتگرا برای نشان دادن میزان موزون بودن اشعار عروضی فارسی و دور و نزدیک بودن وزن شعر عروضی به وزن ایدهآل.

4 نشان دادن درجه پیچیدگی ساخت وزنی و خوش ساختی غزلیات متحدارکان حافظ بر روی نمودارهای وزنی.

4 1 - فرضیه‌ها و پرسش‌های پژوهش

فرضیه ما در پژوهش حاضر براین است که می‌توان وزن عروضی فارسی را در قالب نظریه‌وزنی بروس‌هیز توصیف کرد و اجزای آن را بر روی نمودارهای وزنی نشان داد. بنابر این چهار سوال عمده مطرح می‌شود.

پرسش‌ها:

1 با توجه به اینکه در نظریه وزنی سلسله‌مراتب وزنی مطرح می‌شود، سلسله مراتب وزنی

در شعر فارسی کلاسیک کدام‌ها هستند؟

2 آیا اوزان متحدارکان را می‌توان بر روی نمودارهای وزنی نشان داد و توصیف نمود؟

3 آیا قواعد مطابقه که در نظریه وزنی مطرح می‌شوند، همان اختیارات شاعری و ضرورت-

های وزنی هستند که در نظریه نجفی مطرح شده‌است؟

4 آیا می‌توان با استفاده از نمودارهای وزنی بروس‌هیز میزان خوش ساختی، پیچیدگی

ساخت وزنی و درجه موزون بودن اشعار متحدارکان حافظ را نشان داد؟

5-1 - روشنگام پژوهش

نوع این پژوهش توصیفی و روشنگام آن بر اساس تحلیل محتوا می‌باشد.

فصل دوم

پیشینه مطالعاتی پژوهش

برای مطالعات پیشین انجام شده در این زمینه به دو دسته مطالعات می‌توان اشاره داشت: یک دسته مطالعاتی است که در تاریخ ادبیات فارسی در مورد عروض شده است و دسته دیگر مطالعات نظری است که در حوزه وزن شعر، اخیراً از سوی پژوهشگران زبان‌شناس انجام شده است.

2-1- مطالعات پیشین عروض فارسی:

اولین کسی که در ادبیات، به تدوین و تنظیم یا وضع علم عروض عرب پرداخت، خلیل بن احمد بصری نحوی است. شمس قیس رازی در حدود سال 630 اثر معروف خود *المعجم فی معايير اشعار* *العجم* را نوشت که تا امروز کاملترین مرجع و منبع برای مطالعه در عروض سنتی فارسی است. اهمیت این کتاب در حدی بود که جمیع آثار عروضی قبل از خود را تحت شاعر قرار داد، چنان که امروزه از عروض-دانان قبل از شمس قیس کتابی در دست نیست. بعد از شمس قیس هم هیچ حرکت اصیلی در عروض رخنداد و تمام کتب عروضی تحت تاثیر مستقیم *المعجم* نوشته شدند.

تنها کتابی که می‌توان آن را *هم سنگ المعجم* شمرد معیار الاشعار خواجه نصیر طوسی است که حدوداً در همان زمان تالیف *المعجم* نوشته شده و در برخی زمینه‌ها از نظر ابتکار و استقلال رای بر *المعجم* ارجح است (شمیسا، 1386: 88).

بدین ترتیب عروض بعد از شمس قیس و خواجه نصیر، حدود هفت قرن در رکود ماند. در قرون اخیر (از 18 به بعد) مستشرقان که به دلیل آشنایی با عروض لاتین و یونانی باستان، با تقطیع هجایی آشنایی داشتند، اشعار فارسی و عربی را بدان اسلوب تقطیع کردند و باب مطالعات جدیدی در زمینه وزن اشعار عربی و فارسی گشودند. در دوران مشروطه که آشنایی‌هائی با شعر اروپایی حاصل شد، بحث‌هایی هم در زمینه نو کردن عروض درگرفت. کسانی چون عبدالحسین آیتی و یحیی دولت‌آبادی و دیگران کوشش‌هایی در این زمینه کردند که کلاً سطحی بود و هیچ‌کدام موفق به ارائه نظریه بنیادی اصیلی نگشتند (شمیسا 1386: 89). در روزگار ما اشخاص متعددی با شیوه‌های گوناگون به بحث در عروض پرداختند و برخی از آنان موفق به ارائه نظریات تازه‌ای گشتند که مجموعاً به عروض شکلی عملی و تازه داد و توانست گوهر

ساده و بی‌پیرایه عروض را از میان غبار خوارها نام و اصطلاح بیهوده و توجیهات غلط بیرون آورد. از میان ایشان، مسعود فرزاد، دکتر پرویز ناتل خانلری و ابوالحسن نجفی را باید نام برد (شمیسا 1386: 89).

شعر فارسی دری مانند شعر عربی بر پایه کمیت هجاهای استوار است؛ به عبارت دیگر وزن شعر عربی و فارسی، کمی است. این ویژگی مشترک میان دو نظام وزنی راه را برای توصیف شعر فارسی بر اساس متحرک و ساکن هموار کرده است. پس بنانهادن ارکان در عروض عربی و فارسی بر اساس «ف، ع، ل» به راحتی امکان‌پذیر بوده است چرا که صیغه‌های به کار رفته در ارکان، بیش از آن که صیغه‌های صرفی باشند، نشان‌دهنده‌ی کمیت هجاهای هستند. اما مشکل بزرگی که عروض فارسی‌با آن رو برو بوده است، این بوده که قواعد وزن عروضی عربی بر روی زبان فارسی به کار گرفته شده بوده است. عروض نوین فارسی که عروض‌دانان بزرگی چون دکتر پرویز ناتل خانلری و مسعود فرزاد آنرا پایه‌گذاری نمودند و اغلب با عنوان عروض علمی توصیف می‌شود، از جمله کارهای مهمی که انجام داده است، به نقد کشیدن عروض سنتی بوده است. عروض نوین به جای متحرک و ساکن از صامت و مصوت سخن می‌گوید و به جای اسباب و اوتاد و فواصل از مفهوم جدید و زبان‌شناختی «هجا» و انواع آن سخن به میان می‌آورد.

1-1-2- روش عروض سنتی:

مشکل علم عروض فارسی از آنجا آغاز می‌شود که به جای دریافتمن روح عروض عربی و دریافتمن روش خلیل بن احمد در استخراج ارکان و ترتیب آنها با یکدیگر، به تحمیل نظریه‌ی او بر عروض فارسی اقدام کرده است و از آنجایی که اختلاف عمیقی میان ویژگی‌های وزنی در شعر فارسی و عربی وجود دارد، این علم تقلیدی و به عبارت بهتر این علم تحمیلی در موارد بسیاری ناکام و ناکارآمد گردیده و از عهده‌ی توصیف روشنمند ویژگی‌های وزن در شعر فارسی برنیامده است (قهرمانی مقبل، 1389: 20).

عروض سنتی سرشار از اصطلاحات عربی پیچیده‌ای است که از عروض عربی گرفته شده است و همین انشاست اصطلاحات، سبب پیچیدگی بی منطق علم عروض فارسی شده است و به عقیده عروض دانانی چون قهرمانی مقبل این پیچیدگی سبب آشفتگی این سیستم نیز شده است، به طوری که عروض